

Lano, co k nebi nás poutá

hudba a text: © 2004 Jaroslav Svoboda

CAPO 2

1. Já se-dá-val v při-sta-vu, po-pí-jel ko-řa-lu, s hol-ka-ma laš - ko - val. A
by-lo mi fuk, co je, hlavně když fajf-ka mi dout - ná. Co
by-lo už ne-ní, všechno můj jmě-ní jsem dáv-no roz-fo-fro - val. Jsme
sil-ný, jak sil-ný je la-no, co k ne-bi nás pou - tá.

Ale najednou zmatek, když vešel ten chlápek, na mou duši.

Objedná si drink a sedne si vedle do kouta.

Pak se nakloní ke mně a povídá jemně: Matouši,
jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

ta-ta-ta-tadata...

Já povídám: Pane, odkud se známe? Esli se nemýlíte?
A co je vám do mě, starýho mrchožrouta?
A on na to: Pojd', dej se na moji loď, má jméno Eternité.
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

la - la...

A ty jeho slova se zařízly do mě, jako bys břitvou šmik.

Jako když po ránu vzbudí tě křik kohouta.

Tak povídám: Jdem! A ještě ten den stal se ze mě námořník.

Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá.

ta-ta-ta-tadata...

Tak zvedněme kotvy a naplněme plachty, vítr začíná vát!
Černý myšlenky vymet' me někam do kouta.
Hudba ať hraje o dobytí ráje, teď není čeho se bát.
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá.
Jsme silný, jak silný je lano, co k nebi nás poutá